JOCUL IDENTITAȚILOR IN ROMANUL *NUNTĂ IN CER* DE MIRCEA ELIADE

IACOB NADEJDA

Universitatea de Stat din Moldova

Spațiu consacrat al identității personale (în construire şi redimensionare succesivă), discursul narativ din romanul *Nuntă în cer* fixează paradigma esențială a personajului feminin de a fi situat între două dimensiuni, în termenii lui Paul Ricoeur : idem-identitatea (unicitate, permanență temporală) şi ipseitatea/sineitatea (alteritate, dinamicitate). Studiul romanului vizat urmăreşte să dezvăluie originalitatea conturării sinelui protagonistei, precum şi a identităţii ei *au dedans* (C. Dubar) la nivelul naratorilor și prin prisma lectorului. Personajele autodiegetice, Mavrodin și Hasnaş, operează o transpunere a sinelui în relatările lor autobiografice, descoperindu-se într-un dialog al conștiințelor. Nucleul demersului lor reflexiv devine *proba de foc a existenței noastre* (Șt.Augustin-Doinaș) – întîlnirea cu Celălalt (Ileana/Lena). Marcați de o criză identitară, naratorii își depășesc recluziunea printr-o ordine narativă temporală marcată de memoria lor intens afectivă, fracturată prin inversiunea cronologicului (de la Ileana, femeie deplină, la Lena în devenire). Finalitatea e evidentă - cogniția deplină a sinelui şi a alter-ului.

Dragostea, percepută antinomic, drept apropiere şi reificare a alter ego-ului feminin, relevă ecceitatea eroinei, care derivă dintr-o inaccesibilitate interioară în raport cu percepția personajelor masculine. Astfel, identitățile construite de ambii naratori capătă pregnanță în unitatea izotopiilor semantice dominante (nunta/ moartea/ singurătatea). Dubla retrospecție a lui Mavrodin subliniază nucleele conceptuale ale discursului narativ, definite atât în confesiunea făcută lui Hasnaş, cât şi în romanul pe care l-ar fi scris primul ca omagiu al ”unirii desăvîrşite: te regăseşti pe tine în clipa în care te pierzi”. La nivelul lectorului, identitatea *au dehors* a protagonistei se decupează din imaginile subiectiv-mitice construite de către naratori, conjugând idem-identitatea, desemnată în planul verbalizării de ocurența replicii (”Gîndeşte-te bine ce faci”), şi ipseitatea ei implicită. În fine, toate etapele căutării de sine sunt reflectate în ceea ce am numi, în termenii lui M. Pütz, o fabulă a identității.